

‘Perquè tu ho vals’

Ningú no reconeix que en compri, però se’n venen a cabassos. Són publicacions pensades expressament per a nosaltres, les dones del segle vint-i-u.

Ningú no reconeix que en compri, però se’n venen a cabassos. Són publicacions pensades expressament per a nosaltres, les dones del segle vint-i-u. A cada pàgina ens expliquen que el futur és nostre i, a continuació, que aquest futur també és un tractament amb nanovibracions que ens dissoldrà la cel·lulitis com un terròs de sucre al cafè. De la mateixa manera, ens animen perquè siguem actives, professionals, supermares i que, pensant en nosaltres, la casa Tal ha tret una crema de caviar especialment indicada per a planxar el rastre que ens deixa al rostre el ritme de les nostres superquotidianitats. Els sumaris de les revistes femenines són tots, si fa no fa: moda, bellesa, decoració, parella, maternitat, cuina i consells per a la llar. Esgarrifa la idea que, d’aquí a mil anys, algun intrèpid arqueòleg trobi les restes del porta-revistes d’una sala d’espera actual, i se li acudeixi de treure’n conclusions antropològiques. Potser en deduirà que, de Cleòpatra fins a nosaltres, no ha passat gaire res més que l’evolució imparabile de la indústria de l’estètica. Els complexos són el seu negoci. O més ben dit, el seu negoci és generar complexos. L’objectiu és de crear una dona permanentment frustrada per la natural evolució de la seua anatomia. Tanta perversitat té una bona compensació: la font perpètua dels ingressos publicitaris. Un cop sembrats els cànons, la roda de la insatisfacció mai no para de girar. I aleshores és quan la revista femenina fa l’entrada triomfal i es presenta com la teua aliada en la lluita contra els elements: no renunciïs a res, dirigeix la teua pròpia vida i, en això de la papada, les bosses dels ulls, els cabells blancs, el ventre flàccid: nosaltres t’ajudem a trobar la solució per al ‘teu problema’. Sigues tu mateixa, munta’t un negoci propi, però sobretot no oblidis que aquesta primavera es portaran les transparències, de manera que et recomanem la depilació ultrasònica combinada amb els cereals dietètics Especial-Tal, perquè la nova tendència no t’agafi amb els pixats al ventre. Quina sort que tenim, noies, que algú vetlli amb tant de zel pel nostre benestar psicoemocional! Encara que ho sembli, els sumaris d’aquestes revistes no són generats per robots malèvols sense sang als circuits, sinó justament per dones. Dones que no deuen ignorar que la llibertat que proclamen per a les congèneres es troba precisament en la direcció contrària (accepta’t tal com ets, l’arruga és bella, on hi ha pèl hi ha alegria). Però, ai, una dona segura d’ella mateixa no és lucrativa. I així passa que el missatge va calant, fins al punt que no veiem el mèrit que la Fernández de la Vega i la Magda Oranich, per posar dos exemples d’incansables professionals de cada casa, hagin arribat on són malgrat els milers de valuoses hores esmerçades en modistes, esteticistes i sessions de perruqueria. No em vull ni imaginar on no haurien arribat si, per a sortir a treballar cada matí només els hagués calgut un cop de pinta i triar la corbata per al ‘trajo’ de sempre. Però, és clar, ja ho sabem per les revistes: repetir vestit dos dies seguits davant les càmeres és una anomalia imperdonable.

8 febrer 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)